

værks- og Fabriksdrift m. M. af 29de December 1857"; Indbringingsforslag til 2den og sidste Behandling af "Indstilling fra Finantsudvalget angaaende de til dette Udvalg henviste Andragender, Fælledudvalgets Erklæring over "Forslag til Lov om Valgmenigheder", og Udvalgets Erklæring over "Forslag til Myntlov".

Man gik derpaa til den første Sag paa Dagsordenen, som var:

Æneste Behandling af "Indstillinger fra Fællesudvalget angaaende Forslag til Lov om Valgmenigheder,

efter at Thinget uden Afstemning havde givet sit Samtykke til, at Sagen maatte foretages, uagtet der ikke var hengaaet den i Forretningsordenen foreskrevne Tid, efter at Udvalgets Erklæring var omdelt.

(Æneste Behandling i Folkethinget findes i Tidenden Sp. 4929 ff.; Lovforslaget som sidst vedtaget i Folkethinget findes i Tillæg C. Sp. 491 ff.; Fællesudvalgets Erklæring findes i Tillæg B. Sp. 1249 ff.)

Samtlige Indstillinger og Spørgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse fattes under Et under Forhandling.

Ordføreren (Høgskbro): Der blev i Fællesudvalget forsøgt forskjellige Veie til en Overenskomst mellem de stridende Ansøufelser, men den, som vandt Mjertallet, er den, der er opstillet under Nr. 1. De ærede Medlemmer have jo kunnet gjøre sig bekendt med Forslaget; men for at De tydeligen kunne se Betydningen af det, vil det maaske være rigtigt at sammenligne det først med det Forslag, som blev vedtaget af Landsthinget og dernæst med det Forslag, som ved den sidste Behandling blev vedtaget her i Thinget. Man vil strax se, at dette Forslag slutter sig til Landsthingets med Hensyn til Formen, saaledes at det træder frem som et Tillæg til Loven af 1868 og ikke, hvad der var Tilfældet med det af Folkethinget vedtagne Forslag, samler baade de ældre og de nye Bestemmelser i et eneste Lovforslag. Som en Følge deraf er ogsaa den Bestemmelse, der stod i Landsthingets Forslag om Ophævelse af Lidskriften paa 5 Aar, beholdt i det nye Forslag, men som en § 2, hvorimod som § 1 er sat ind Bestemmelser, som i meget Væsentligt svare til det af Folkethinget vedtagne. Sammenligner man disse Bestemmelser med Indholdet af Landsthingets Forslag, hvad altsaa vil sige med den alt bestaaende Lov om Valgmenigheder, viser det sig, at der er ikke uvæsentlige Fremskridt. Den nu gjældende Lov er jo kun at betragte som en Bemyndigelse for Ministeriet til at samtykke i

Valgmenighedens Oprettelse, hvor der dertil viser sig Trang; det er, hvad man den Gang kaldte, kun noget Fakultativt, i Grunden kun en Naadeforslag for Valgmenighederne, men efter Forslaget, som det foreligger, er det blevet en bestemt Ret for de Bedkommende, naar de opfylde de Betingelser, der ere krævede i Forslaget, da at blive erkjendte som et Led af Folkekirken. Det er fremhævet strax i de første Ord: "Saafremt et Antal af mindst 20 Familiefædre osv. ønske at danne en Valgmenighed, vil en saadan blive erkjendt", hvorimod der i Valgmenighedsloven kun staar: "Kan en saadan blive erkjendt". Dernæst er der i den første Betingelse ogsaa et væsentligt Fremskridt fremfor det Nuværende, idet der i Stedet for, at der nu kræves en Kirkebygning eller et Bedehus, her kun kræves en Vedesal, det vil altsaa sige, et Forsamlingsrum indenfor en anden Bygning, f. Ex. indenfor den Bygning, hvor Præsten skal bo, en større Stue, som er bestemt til dette Brug og ikke maa anvendes til noget Andet. Det vil jo i Reglen være det samme som at nedsette Byggenøgisten fra Tusinder til lige saa mange Hundreder, og lette Byden meget væsentlig, hvortil kommer, at en saadan Vedesal, naar Valgmenigheden engang maatte ophøre, ikke vil være nogen Hindring for Afhændelsen af vedkommende Bygning til almindeligt Brug, saa at det hele Tab indskrænker sig til det aarlige Rentetab. Man vil da heller ikke i de Kapitaler, der ere anvendte til Kirkebygningen, se en Grund mere til at fortsætte den bestaaende Valgmenighed ud over den Tid, da den aandelige Grund til dens Oprettelse har tabt sig. I den anden Betingelse er der ligeledes et Fremskridt, idet Antallet af de Familiefædre osv., som skulle bo indenfor en Mils Afstand fra det fælles Midtpunkt, Kirken eller Vedesalen, er sat til 10, i Stedet for at det efter den nu gjældende Lov er 20. Det er en Lettelse, som navnlig i tyndbefolkede Egne kan have sin store Betydning, da det jo der maa have større Vanskelighed at samle 20 Familiefædre osv. end i andre Egne. Fremdeles er der i Mjertallets Forslag i den tredje Betingelse det meget væsentlige Fremskridt, som der er lagt megen Vægt paa her under de tidligere Forhandlinger, nemlig Netten til at faae theologiske Kandidater ordinerede. Jo større Kredsen er af de Mænd, til hvem Valgmenigheden kan henvende sig, desto lettere vil det være for den at finde en Mand, til hvem den kan slutte sig, det kan maaske endog blive et Livsspørgsmaal for Menigheden at kunne henvende sig til Kandidater i Stedet for blot til den Samling af Mænd, der allerede ere ordinerede. I de saaledes nævnte Punkter gaar altsaa Forslaget videre end den nu bestaaende Tilstand og stemmer i de første Punkter med det Forslag, der i 1868 blev vedtaget her i Folkethinget ved 3die Behandling og derefter gik over til Landsthinget, og i det sidste Punkt gaar